

Titel: Kapitel XX.

Citation: "Kapitel XX.", i *1901/1902: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r09-shoot-chptrd1e5520/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

§ 228.

Paastaar nogen af Parterne Interventionssøgsmålet afvist som ikke hjemlet ved den almindelige Bestemmelse i § 28, bliver Spørgsmaalet herom foreløbig at afgøre ved Rettens Kendelse.

§ 229.

Det oprindelige Søgmaal og Interventionssøgsmålet forhandles i øvrigt i Forbindelse med hinanden som een Retssag.

I Overensstemmelse med § 94 kan Retten udskille Interventionen til særskilt Forhandling før eller efter Hovedsagen, saaledes at den enten paakendes i Forbindelse med Hovedsagen eller særskilt.

§ 230.

Interventionsparten er berettiget til at benytte Anke og Kære over for den stedfærdige Behandling og den afsagte Dom ligesom enhver af de oprindelige Parter.

§ 231.

Den, der blot vil optræde under Sagen for at understøtte en af Parterne, jfr. § 29, skal til Retten indgive en skriftlig Begæring om at faa Adgang til at ytre sig i Sagen. Denne Begæring meddeles Parterne. Modsætter en af disse sig Begæringen, bliver Spørgsmaalet at afgøre ved Rettens Kendelse. Indrømmes Begæringen, træffer Retten de nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa den paagældende skal have Adgang til at ytre sig i Sagen og fremføre Beviser.

§ 232.

Tillader Retten Sagsøgeren at tilstævne (adcitere) Trediemand for at faa Dom over ham enten alternativt med eller tilsammen med Sagvolderen, udsættes Sagen saa længe, som nødvendigt er, for at paagældende Trediemand paa sædvanlig Maade kan stævnes til at svare som Sagvolder. De i §§ 226, 229 og 230 om Intervention givne Regler finde ogsaa Anvendelse med Hensyn til Tilstævning.

§ 233.

Naar Domsforhandling er berømmet, kan Indtræden i Sagen eller Tilstævning efter dette Kapitel kun finde Sted med Rettens Samtykke.

Kapitel XX.

Skriftlig Behandling af Sager ved Landsretterne i første Instans.

§ 234.

I vidtløftige Regnskabssager og andre indviklede Retssager kan Retten paa ethvert Trin af Forhandlingerne anordne skriftlig Behandling af Sagen. Saadan Bestemmelse kan ikke paakøres eller paaankes.

§ 235.

Hvor skriftlig Behandling er anordnet, iværksættes der under Rettens Ledelse en Indlægsveksling imellem Parterne, som kan strække sig til Duplik. En fortsat Skriftveksling tilstedes kun undtagelsesvis, hvor Sagens Beskaffenhed skønnes at gøre

den nødvendig. Retten bestemmer Frister til Indlæggenes Afgivelse, ligesom den og, hver Gang en Part har fremlagt Indlæg, bestemmer, om Modparten skal have Udsættelse til at svare derpaa.

Indlægene fremlægges i de dertil bestemte Retsmøder, men de skulle 3 Dage forinden være Modparten meddelede, saa at denne i Retsmødet kan udtale, om han vil svare yderligere.

Til Afbenyttelse ved Udarbejdelsen af deres Processkrifter kunne Parterne begære Udlaan af det fremlagte; vil en af Parterne ikke tilstede, at Udlaan i Original finder Sted, maa han lade medfølge Genparten, som da blive at bekræfte paa Rettens Kontor, hvor der derhos bør gives Adgang til at efterse Originalerne.

§ 236.

I det Retsmøde, i hvilket det sidste Indlæg fremlægges, eller efter Omstændighederne i et senere berammet Retsmøde, tilstaaes der efter Begøring og efter foregaaende mundtlig Forhandling, jfr. § 213, den fornødne Udsættelse til at tilvejebringe Bevis samt træffes de fornødne Bestemmelser om Bevisoptagelsen, jfr. § 214.

Skal ingen Bevisførelse finde Sted, kan Sagen begæres optaget til Paakendelse.

§ 237.

Vidners Førelse, Syns- eller Skønsforretningers Optagelse og Parters Afhøring sker efter Rettens Bestemmelse for et Medlem af Landsretten eller for Underretten.

Naar Bevisoptagelsen er tilendebragt, kan hver af Parterne i dertil berammede Retsmøder fremlægge et skriftligt Indlæg.

§ 238.

Med de af det foregaaende følgende Lempelser komme i øvrigt denne Lovs almindelige Regler for Proceduren til Anvendelse, ogsaa naar skriftlig Behandling finder Sted.

§ 239.

Dom afsiges paa Grundlag af de fremlagte Indlæg og skriftlige Beviser. Paa-stande, Søgmaalsgrunde, Indsigelser saavel som overhovedet faktiske Anbringender kunne ikkun komme i Betragtning, for saa vidt de enten indeholdes i de skriftlige Indlæg eller ere optagne i Retsbogen.

§ 240.

Udebliver nogen af Parterne i et Retsmøde, bliver Sagen efter den mødende Parts Begøring at optage til Paakendelse paa Grundlag af alle de imellem Parterne indtil da vekselde Indlæg m. m. Er det Sagsøgeren, der udebliver, kan Sagsøgte dog ogsaa begære Sagen afvist.

Sagsøgeren kan hævde Sagen, saa længe den ikke er optagen til Paakendelse; dog kan han ikke derved afskære Modparten fra at faa Dom for tingfæstede Modkrav.

§ 241.

Dommens Vedtagelse og Afsigelse foregaaer efter de almindelige Regler. Dog kan Rettens Formand, naar Omstændighederne tale derfor, anordne, at skriftlig Stemmegiven skal finde Sted.

§ 242.

Med Hensyn til Anke og Kære forholdes der efter de almindelige Regler.

Kapitel XXI.**Anke til Højesteret.****§ 243.**

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret, kunne, med den i § 6 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne paaankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Procesomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Højesterets Justitiarius i Forening med to Medlemmer af Rotten tillade, at deslige Bestemmelser særskilt paaankes af Parterne, naar Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Trediemand, hvem Omkostninger eller Straf er paalagt eller Salses tilkendt eller frakendt.

§ 244.

Anke kan iværksættes fra begge Parter Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 94, 1ste Stykke.

Udtrykkelig eller stiltiende Afkald paa Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Paaanke der er Tale, er truffen.

§ 245.

Edsdomme og Afgørelser af enkelte Stridsspørgsmaal i Henhold til § 107 kunne først paaankes, naar den endelige Dom er afsagt.

§ 246.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anken kan dog undtagelsesvis tilstedes indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

Den, der vil paaanke efter Udløbet af den almindelige Ankefrist, maa indgive et begrundet skriftligt Andragende derom til Højesterets Justitiarius, som træffer Afgørelse i Forening med to Medlemmer af Rotten. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Andragendet, og den Part, der vil anke, maa paa Opfordring af for nævnte Udvalg af Rotten tilvejebringe de fornødne Oplysninger. Skulde Vidneførsel være nødvendig, bestemmer Udvalget, om den skal finde Sted umiddelbart for det eller for Underret. Tilstedes Anke, tilkendes gives dette skriftlig vedkommende Part, som derom har at gøre Meddelelse til Modparten inden 4 Uger, efter at Tilladelsen er givet.

§ 247.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 246 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning paa Rettens Kontor til Sagens Berømmelse overensstemmende med de i § 201 fastsatte Regler. Begæres Sagen berømmet til et overdrevent fjært Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Justitiarius Spørgsmaalet til Afgørelse.